

ເກມບັນລຸບຕີເກມບາລຕຳບລທ່າຂໍາມ
ເຮື່ອງ ກາຣຄວບຄຸມແຫລ່ງເພາະພັນຮູ້ຢູ່ງລາຍ

ພ.ມ. 2545

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติ ว่าด้วย การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์บุก滥าย เพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออก

เหตุผล

ด้วยปรากฏว่ามีการเจ็บป่วยเป็นโรคไข้เลือดออกของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท่าข้าม ซึ่งอาจแพร่ระบาดได้ โดยมีบุก滥ายเป็นพาหนะของโรคติดต่อนี้ เทศบาลตำบลท่าข้ามจึงเห็นเป็นการจำเป็นที่ต้องควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ของบุก滥าย อันได้แก่ ขยายฟองหีบมีสภาพชั่งน้ำได้ เช่น เศษกระป่อง กะลา มะพร้าว ยางรถยนต์ และเศษภาชนะอื่น ๆ เป็นต้น รวมทั้งแหล่งน้ำ ที่อาบน้ำ ตู้มน้ำ โถ่น้ำ แหกน้ำ กระถางต้นไม้ และภาชนะรองรับน้ำอื่น ๆ ในอาคารหรือบริเวณบ้านเรือน ซึ่งหากไม่มีการดูแลเปลี่ยนน้ำ เป็นประจำทุก 7 วัน หรือใส่สารเคมี ก็จะเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของบุก滥ายได้ จึงอาศัยอำนาจตามความใน มาตรา 60 ประกอบมาตรา 50 (4) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. 2535

จึงตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าข้าม ว่าด้วย การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์บุก滥าย

ເກສນ້ອງຫຼືເກສາດຕໍ່ນາຄາ

พ.ศ. 2545

水水水水水水

โดยที่เป็นการสมควรออกเทคโนโลยีดูแลศึกษาล้ำหน้าขึ้น ว่าด้วย การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์บุญลักษณ์
ในเขตศึกษาล้ำหน้าขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 ประกอบมาตรา 50 (4) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เทศบาลตำบลท่าช้าง โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทราออกเทศบัญญัติ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้ เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์
ปูงลาย พ.ศ. 2545”

ข้อ 2 เทคบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลท่าข้าม นับแต่วันที่ได้ติดประกาศโดยเปิดเผยแพร่ สำนักงานเทศบาลตำบลท่าข้ามแล้ว เดือน

ข้อ 3 บรรดาเทคโนโลยี ข้อบังคับ ระเบียบและคำสั่งอื่นๆ ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วตามเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งบัดหน้าหรือแห้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ไม่เทศบัญญัตินี่

“ມູລົັບອຍ” ມາຍຄວາມວ່າ ເສຍກະດາຍ ເສຍຜ້າ ເສຍອາຫາຮ ເສຍຕືນກໍາ ຖຸງພລາສຕິກ ກາຈນະໄສ່
ອາຫາຮ ເຟົ້າ ມູລສັດວ່ຽງ ອຣີອໜາກສັດວ່ຽງ ຮົມຄລອຄຄົງສິ່ງອື່ນໄດ້ ທີ່ເກີ່ນ ກວດຈາກຄົນນ ຕລາດ ທີ່ເລື່ອງສັດວ່ຽງ ອຣີ
ທີ່ອື່ນ

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แฟ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ที่หรือทางสารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานห้องถีน” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลท่าข้าม

“เข้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ที่มีเขตอำนาจในเขตเทศบาลตำบลท่าข้าม

ข้อ 5 ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งหรือทำให้มีเขินซึ่งมูลฝอย รวมทั้งกระป้อง กะลา ย่างรดชนต์ หรือมูลฝอยอื่น ๆ ที่อาจขังน้ำได้ ในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่ในที่หรือในถังรองรับมูลฝอยที่เทศบาลคำนวณท่าข้ามจัดไว้ให้

ข้อ 6 เก้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือเทศสถาน ต้องเก็บภาษีและคุณประโยชน์ให้มูลฝอย รวมทั้งกระป่อง กะล่า ยางรดยนต์ หรือมูลฝอยอื่น ๆ ที่อาจขังน้ำไว้ในอาคารหรือเทศสถาน รวมทั้งบริเวณรอบ ๆ

ทั้งนี้โดยเก็บลงทะเบียนฟ้องที่มีฝ่ายปิดหรือบรรจุลงพลาสติกที่มีการผูกรัดปากถุง หรือวิธีการอื่นใดที่เข้าพนักงานสาธารณสุขแน่น

ข้อ 7 เข้าของหรือผู้ครอบครอง อาคาร เทศสถาน หรือสถานที่ใด ๆ ที่มีแหล่งน้ำที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์บุลงลาย จะต้องคุ้มครองให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์บุลงลาย

ข้อ 8 เข้าของหรือผู้ครอบครอง อาคาร เทศสถาน ต้องคุ้มครองให้ความสะอาดและเปลี่ยนน้ำในแซกัน ล้วงของขาสู่กับข้าว ภาชนะอื่น ๆ ที่มีน้ำแข็ง อย่างน้อยทุก 7 วัน หรือใส่สารที่ป้องกันการวางไข่ของยุงได้ และจัดให้มีฝ่ายปิดดูมน้ำที่มีอยู่ในอาคารและเทศสถาน

ข้อ 9 ในกรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นได้จัดเข้าหน้าที่ไปทำการกำจัดบุลงในอาคาร หรือเทศสถานหรือสถานที่ใด ๆ เข้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เทศสถาน หรือสถานที่นั้น จะต้องให้ความร่วมมือและอ่อนวยความสะดวกตามสมควร

ข้อ 10 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 5 และข้อ 6 ต้องระวังโทยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 73 วรรคสอง

ข้อ 11 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 7 และข้อ 8 ต้องระวังโทยปรับไม่เกิน 1,000 บาท

ข้อ 12 ให้นายกเทศมนตรีตำบลท่าข้าม เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ วันที่ ๑๒ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2545

(นางสมจิตร์ พันธุ์สุวรรณ)

นายกเทศมนตรีตำบลท่าข้าม

อนุมัติ

(นายพิสิฐ เกตุพาสุข)

ผู้ราชการจังหวัดยะลา